

Scrisoarea generalului Averescu către șeful Marelui Stat Major general Dumitru Iliescu
cu rezoluția transmisă ca răspuns prin Principele Carol

27/10/1916
M. S. Regele a ordonat
la raportul de azi ca
Principele Carol să meargă
la S. G. Averescu să-i
impartă Ordinul
de la S. G. Averescu
și să-i implice
toate statele și
rezervele

A. S. Re-
șerul
Ordin
toate
rezervele

General Iliescu

Îți iau câte-va momente pentru a-ți scrie relativ la Inaltul
Ordin observator, No. 265, din 23.X.

Sau la biroul operațiunilor dela M.C.G. nu se urmărește de a-
proape situațiunea pe frontul armatelor, sau ea nu se prezintă com-
plet Majestății Sale Regelui.

Știi împrejurările și starea în care se găsea această armată,
când am luat comanda ei, în ziua de 26 Septembrie.

În aceeași zi am retras de pe front, Divizia 4-a și am trimis-o
la Băicoiu, pentru reorganizare și pentru a-mi servi de rezervă.

Complectarea a mers extrem de încet.

În ori ce caz, în momentul când situațiunea a devenit critică
la Curtea de Argeș, am trimis în ajutor Armatei I-a, trupe din aceas-
tă divizie, iar mai târziu, la 12 Octombrie, am trimis-o, întreagă, pentru
a ocupa noua poziție la Azuga.

În aceeași zi am retras Divizia 21-a, în același scop, adică, a fi
reorganizată și a constitui rezerva armatei.

Câte-va zile mai târziu, am fost nevoit a retrage și Brigada
20-a.

În concluziune : în totdeauna am avut în spatele armatei cel
puțin o divizie în rezervă. Dacă nu am putut să am mai mult, aceasta
se datorește, pe de o parte stărei în care am găsit armata, stare ce
nu ar trebui fi uitată, iar pe de alta, enormei presiuni exercitată de
inamic asupra frontului meu, lucru afirmat și de Inaltul Ordin No. 14,
din 14.X.1916.

Dacă pe de altă parte, rezerva mea nu a fost în tot momentul în
condițiuni de a fi întrebuințabilă, aceasta se datorește modului cum

a funcționat aparatul de completare a lipsurilor, mai ales în arme și echipament.-

Acum să vedem cum stau lucrurile la Armata de Nord, care imi este dată, pentru a doua oară, ca pildă.

Când am fost numit comandant al grupului armatelor de Nord, această armată se retrăgea în fața unor forțe inferioare și în număr și în calitate. Neînțelegând această retragere, am dat ordin a păstra culmea munților dincolo de frontieră, ceea ce nu s'a putut face.- Nu știu de ce ?-

Armata dispunea atunci de Divizia 8-a, ca rezervă de armată.

La 6 Octombrie, știu telegrama alarmantă trimisă de Armata de Nord, prin care a cerut ajutor. S'au luat dela mine două regimente și M.C.G., cred că a mai trimis încă ceva; nu știu precis.

În ziua de 10, văzând pe comandantul Armatei de Nord la M.C.G., i-am arătat mirarea mea că a cerut ajutoare, căci știam că avea o întreagă divizie (a 8-a) în rezervă de armată. 'Mi-a răspuns textual : nu mai am nici un batalion din ea; când am telegrafiat, ajunsese la ultimul batalion.

Câte-va zile mai în urmă, când a început a se arăta simptomele crizei dela Predeal, am întrebat Armata de Nord, dacă mai are nevoie de Regimentul Cloșca, ce-i împrumutasem. 'Mi-a răspuns oficial, în ziua de 15.X., că acel regiment constituia singura rezervă a armatei. Eu aveam, la aceeași dată, Divizia 4-a la Băicoiu.

Așa dar, atunci când eu dispuneam de o întreagă divizie ca rezervă, pe care de fapt am și dus-o peste 3 zile în luptă, Armata de Nord nu dispunea, după arătarea oficială a comandantului ei, de altă rezervă de cât de un regiment, împrumutat dela mine.

Acestea sunt faptele.

Te vei întreba acum, care este rostul acestei scrisori. Iată-l :

Cred că ar fi un omagiu dreptății, și o probă de camaraderie, din partea D-tale, față de mine, dacă vei profita de primul prilej favorabil, de a aduce la cunoștința Majestății Sale, prima parte a acestei scrisori, pentru a șterge din spiritul Majestății Sale cea mai de-părtată idee, că nu aș fi dat urmare directivelor No. 2169, atât cât o-menește a fost posibil; de și m'am găsit neîntrerupt în condițiuni incomparabil de grele.

O cordială și camaraderică strângere de mână.

Genul Avușcu

27.5.16. —

Primită la 28/10/1916

